

wahhiks jures. — „Agga fui nüüd pitkne firsto pihta lõobb! — mul õlete hirm“, ütles üks emalt mõda minneja omma seltsimehhe wasto. „Lühhi kartus!“ kostis teine, — „kuidas sa ni halpi jutto woid aitada, eks sa nà, et wah t jures on.

Siis ifka hea, kui käes on.

Sakste jures peti suurt sõmaaega. Ja fui toapoiss suppi waagnat laua peale piddi pannema, kummistas ta, ja pillas keik suppi ühhe wågga ehtind naesterahwa kalli fleidi peale. — „Urge pange sest tåhhelegi!“ ütles tener tössiselt naesterahwast trööstides, töfis on veel teine wagen suppi tåis.“

Blosga.

„Kas wanna olled?“ füssis upser ühhe nore neefrudi käest. — „Kuvaräärt üllem!“ kostis neefrut, „ollen kahhekümne aastane — muido olleksin jo kahhekümne ühhe aastane olnud, agga ollin ühhe aasta haige.“

---